Lietas Nr. 11096072215
**Lietas arhīva Nr. K68-0110-17/14**

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**
**Rīgā 2017.gada 30.jūnijā**

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa
tiesnese I.Andžāne
piedaloties prokurorei M.Griķei,
aizstāvēm zvērinātām advokātēm E.Osei, B.Kellei,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Daugavgrīvas ielā 58, krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas.

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi krimināllietā esošos pierādījumus,

**konstatēja:**

/pers. B/ tīši nodarīja vieglus miesas bojājumus, un tieši:

2015.gada 1.aprīlī ap plkst.13.00 fizkultūras stundas laikā /skolas/ vidusskolas sporta zālē, /adrese/, futbola spēles laikā, pēc tam, kad /pers. D/ atsita /pers. B/ raidīto bumbu un /pers. B/ atgrūda no vārtsarga laukuma, /pers. B/ par to sadusmojās un ar dūri vienu reizi iesita /pers. D/ pa seju deguna rajonā. /pers. D/ konstatēts galvas sasitums ar galvas smadzeņu satricinājumu un deguna kaula lūzums, konstatētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kuri izraisīja īslaicīgus veselības traucējumus no 7 līdz 21 dienai un kuri ir tiešā cēloniskā sakarā ar /pers. B/ izdarīto sitienu.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā.

Apsūdzētais/pers. B/ sevi par vainīgu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas neatzina, tiesas sēdē liecināja, ka 2015.gadā 1.aprīlī sporta stundā spēlēja futbolu. Kopā ir 2 klases. Tajā dienā puiši spēlēja futbolu, bet meitenes tur atradās otrā zāles daļā. Skolotāja atnāca, sadalīja viņus pa komandām un viņi spēlēja. Pēc tam /pers. F/ izgāja no zāles, /pers. G/ sēdēja savā istabā. Katrā komandā bija 6 cilvēki. Visi barā skrēja pakaļ bumbai. Bumba bija pie viņa, viņš sita pa vārtiem, tas bija apmēram 1m no vārtiem, kuros bija/pers.D/, bumba atsitās pret sienu, /pers.D/ bumbu noķēra un aizmeta uz /pers.K/vārtu pusi. Viņu atgrūda ar abām rokām, viņš tam nepievērsa lielu uzmanību un turpināja spēlēt. /pers.K/centās, lai bumba nenokļūst /pers.K/vārtos, /pers.K/nevarēja redzēt vai bija kaut kāds konflikts. /pers.D/s pēc kādām 3 minūtēm izgāja no zāles, pēc kā nākamajā dienā viņš uzzināja, ka/pers.D/sēdēja mājās un sociālajos tīklos sūdzējās, ka/pers.D/ salauzts deguns, par ko viņš bija šokā. Nākamo mēnesi/pers.D/negāja uz skolu, bet tanī pašā laikā /pers.D/ ļoti labi pavadīja laiku skolas stadionā, ar draugiem iedzēra un pīpēja zāli. /pers.D/pat nekur neslēpās, /pers.D/atnāca, pienāca klāt apsardze, izdarīja aizrādījumus, bet /pers.D/ ar draugiem tikai necenzēti lamājās. Zāle bija sadalīta kā ienāk, zēni tālākajā zāles daļā, meitenes tuvākajā. Tie vārti no ieejas zālē, pret kuriem viņš spēlēja, atradās pa kreisi. Zāle ir gareniska, viņi spēlējām nevis zāles garumā, bet platumā. Vienā komandā bija 6 spēlētāji, 12 spēlēja laukumā, pa 2 vārtos. Puiši ir vairāk par 30 cilvēkiem. Viņus dalīja 4 komandās. Katrā komandā kaut kur 7 cilvēki. Kad /pers.D/viņu atgrūda, viņš nekavējoties turpināja spēlēt, viņš vienkārši saņēma grūdienu krūtīs, atkāpās pāris soļus atpakaļ un turpināja spēlēt. Bumba atsitās un nokļuva spēlētāju vidū. Uzreiz pievienojās spēlētājiem, kur bija bumba. Spēle turpinājās 2-3 m no /pers.K/vārtiem. Zāles platums apmēram 15 metru. Spēli vēroja 2 citu komandu spēlētāji. Tur bija 2 vai 3 soli, kur apsēsties. Viņš nelasīja internetā informāciju, ka /pers.D/ir salauzts deguns, viņam to stāstīja skolā. Viņš kategoriski noliedz savu vainu, ka viņa rīcības rezultātā /pers.D/būtu iegūti miesas bojājumi. Tās liecības, kurās atzina vainu viņu piespieda izmeklētāja apmelot sevi. Viņš tagad mācās Rīgas 3.arodskolā. Profesija būs metālapstrāde. Mācās pirmo gadu, kopā jāmācās trīs gadi. Viņš ir grupas vecākais, viņam ne ar vienu nav nekādas problēmas. Viņam ar iepriekšējās skolas direktoru iznāca konflikts. Viņš mācījās 67.skolā līdz 7. klasei un nolēma pāriet labākā skolā, viņš tur nomācījās 1.semestri, ne līdz galam, bet nolēma pāriet atpakaļ uz /skolas/ skolu, tā kā līdz Imantai viņam bija jābrauc tālu un mājās bija plkst.17.00 vakarā, pēc kā viņš nevarēja ne ar ko nodarboties un apmeklēt treniņus. Bet līdz /skolas/ vidusskolai viņam ir 10 minūtes ar kājām. Tāpēc viņš nolēma pāriet atpakaļ. Pēc kā viņš ar tēvu atnāca uz skolu un uzrakstīja iesniegumu, ka vēlas iestāties atpakaļ skolā. Direktore negribēja ņemt viņu atpakaļ. Viņš ar tēvu izsauca policiju, tika skaidrībā, pēc tam viņi brauca uz Kultūras un Izglītības ministriju un tikai tur viņi uzrakstīja iesniegumu un tur viņiem teica, ka viņi var iet atpakaļ uz skolu, Kultūras un Izglītības ministrija nosūtīja pārbaudi uz skolu, pēc kuras skolas direktorei bija problēmas, no tā brīža skolas direktore tur uz viņu ļaunu prātu. Raksturojumā rakstītie fakti, ka viņam bija disciplīnas pārkāpumi, ka viņa uzvedība nav pieņemama, neatbilst patiesībai, tas nav objektīvi. Skolā pabeidza 9.klases. Viņam vienmēr bija problēmas ar mācībām. Viņš mācījās uz 5. Tad iestājās arodskolā. Dzīvo ar tēvu divatā. Brīvajā laikā viņš nodarbojos ar florbolu. Brauca ar skrituļdēli, kā arī apmeklē sporta zāli. Ziemas laikā viņš apmeklēja hokeju. Nevienu reizi vien piedalījās skolas sacīkstēs un saņēma godalgotas vietas. Tāpēc viņam ar sporta skolotāju /pers. F/ bija labas attiecības. /pers.D/viņu aprunā spaisa dēļ, ka viņš /pers.D/r draugiem neļāva pīpēt spaisu skolas teritorijā, ārpus stundām.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tika nolasītas apsūdzētā /pers. B/ 2016.gada 16.augustā pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, kurās apsūdzētais liecināja, ka liecības vēlas sniegt viņam saprotamā krievu valodā sava tēva un advokāta klātbūtnē. 2015.gada 1.aprīlī pusdienas laikā skolā viņiem bija fizkultūras stunda starp divām klasēm 8.A un 8.B. Viņš mācījās 8.B klasē, bet /pers.D/ 8.A. Fizkultūras stundā viņi spēlēja futbolu. /pers.D/stāvēja vārtos. Bumba aizlidoja uz vārtu pusi, viņš skrēja pakaļ bumbai, pie vārtiem saskrējās ar/pers.D/, aizķēra /pers.D/, pēc kā /pers.D/ atgrūda viņu un sāka apsaukāties. Viņš tad neizturēja un pagrūda /pers.D/atpakaļ un iespējams iesita ar dūri pa degunu. Pēc tā viņš nokrita uz grīdas un kas bija pēc tam, neredzēja. Savu vainu tajā, ka /pers.D/ izdarīja sitienu, atzīst, nožēlo. Sitiens pa degunu varētu būt izdarīts ne ar dūri, bet ar rokas daļu (lietas 73.lapa, tulkojums lietas 74.lapa).

Pēc liecību nolasīšanas apsūdzētais /pers. B/ liecināja, ka neapstiprina liecības. Šādas liecības pirmstiesā tika sniegtas, jo izmeklētājs pierunāja. Izmeklētāju sauca Irina. Spēka momenti spēles laikā tiek pielietoti, tas ir ikdienišķi, pagrūst ir absolūti normāli. Viņš no savas puses sitienus un grūdienus

/pers.D/neizdarīja. /pers.D/izgāja apmēram pēc 2-3 minūtēm. Bumba uz /pers.D/vārtiem vēl lidoja, /pers.D/ turpināja spēlēt. To, ka /pers.D/lauzts deguns uzzināja pēc laika, kad viņu izsauca izmeklētājs, bija pagājis gads. Uz skolu vecākus arī neizsauca, viss bija kārtībā. /pers.D/internetā izplatīja informāciju, ka ir salauzts deguns, bet viņš nezināja, vai tā ir patiesība. Viņam pateica izmeklētājs, ka jā, tas tā ir. Tāpat ir nesaprotams, vai tiešām kaut kas bija. Jo tajā laikā, kad /pers.D/mēnesi it kā negāja uz skolu un sēdēja mājās ar salauztu degunu, /pers.D/mierīgi staigāja pa stadionu, dzēra, pīpēja.

Kaut apsūdzētais /pers. B/ savu vainu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas neatzina, tā pierādīta:

- ar cietušā /pers. D/ liecībām sniegtām tiesas sēdē, ka sporta stundā spēlēja futbolu, viņš stāvēja vārtos, /pers. B/ bija uzbrucējs, /pers. B/ virzījās pret viņu ar bumbu, gribēja iesist bumbu vārtos, bet viņš bumbu atsita, bet /pers. B/ uzlidoja viņam virsū pēc inerces, viņš /pers. B/ atgrūda un teica, ej laukumā, ko tu nostājies. Pēc kā /pers. B/ izdarīja sitienu. Pēc tam viņš aizgāja uz tualeti, paņēma papīru, samitrināja ar aukstu ūdeni un pielika pie deguna, pēc tam aizgāja pie medmāsas. /pers. B/ viņam trāpīja ar dūri tieši pa degunu. Sporta skolotāja bija klāt fizkultūras stundā. Viņš informēja skolotāju par notikušo. Spēles laikā apmēram bija 10 cilvēku. Ārstējās aptuveni mēnesi. Ārstēšanās dēļ skolu kavēja. Pēc notikušā negadījuma ir slikta pašsajūta, kad viņš uztraucās, var zaudēt samaņu, un paaugstināts asinsspiediens. Par notikušo sporta stundas laikā jutās apkaunots un pazemots. Dēļ notikušā skolu kavēja četras nedēļas, tas ir vienu mēnesi. Kad notika incidents sporta skolotājs tajā laikā darbojās ar savām darīšanām, bija zālē, bet neredzēja notikušo. Pirms tam ar /pers. B/ viņu attiecības bija neitrālas. Materiālā kaitējuma kompensācija ir par zāļu izmaksām, braukšanas izmaksām. Čeki ir pazaudēti, bet ir zāļu iepakojumi. Varbūt ārstam ir kopijas, kādi medikamenti bija nepieciešami. Pēc konkrētā gadījuma pati spēle netika apturēta, vienkārši nomainīja vārtsargu. Pārējie spēlētāji pēc notikušā bija pārsteigti, vairāk neko neatceras, viņš vienkārši aizgāja;

- ar liecinieka /pers. K/ liecībām sniegtām tiesas sēdē, ka divus gadus atpakaļ, 8. klasē, stundas laikā. Spēlēja futbolu. Viņš ar /pers.D/ stāvēja vārtos. Kad viņi spēlēja futbolu, /pers. B/, paņēma bumbu un devās uz vārtiem, /pers.B/gribēja iesist golu, bet /pers.D/bumbu atsita, /pers. L/ pagrūda. Tad /pers.B/ļoti sadusmojās un iesita /pers.D/pa seju. Pēc tā /pers.D/izgāja no zāles, bet /pers.B/vienkārši turpināja spēlēt futbolu. Pašu mirkli, kad tika izdarīts sitiens viņš neredzēja, bet viņš redzēja, kā notika atvēziens ar roku, to, ka /pers.B/ ar /pers.D/ bija konflikts. /pers.B/sitiena izdarīšanas brīdī atradās ar seju pret viņu. Viņš sargāja pretējos vārtus. Viņš no /pers.B/un /pers.D/la atradās netālu. Neatceras vai sporta skolotāja notikuma laikā bija klāt. Viņš turpināja spēlēt futbolu. /pers.D/pēc tam aizgāja pie medmāsas. Viņiem bija 2 klases, viņi bija sadalīti meitenes un zēni, bija pa 4 komandām. Vienā komandā bija apmēram 6-7 cilvēki. Uz laukuma bija 12 cilvēki. Pēc notikuma turpināja sargāt savus vārtus. Viņš savus vārtus neatstāja. Bumba netika iesista, /pers.D/ atgrūda /pers.B/./pers.D/ /pers.B/atgrūda, kad /pers.B/raidīja bumbu vārtos. Kad /pers.D/s atsita bumbu, /pers.B/uzlidoja/pers.D/ virsū, pagrūda, bet /pers.D/atgrūda. Visa darbība notika pie pretējiem vārtiem;

- ar liecinieka /pers. P/ liecībām sniegtām tiesas sēdē, ka skolā, sporta stundas laikā visi spēlēja futbolu. /pers.D/un /pers.B/, kaut ko nesadalīja savā starpā. /pers.D/ ar rokām pagrūda /pers.B/, /pers.B/iesita/pers.D/ pa degunu, salauza degunu, /pers.D/ bija smadzeņu satricinājums, apmēram mēnesi/pers.D/ nebija skolā. Viņš nespēlēja futbolu, viņš bija sānos, no /pers.D/ un /pers.B/atradās apmēram 3 metru attālumā. Sitienu pa seju redzēja daļēji no sāna. Pēc sitiena izdarīšanas /pers.D/ nokrita, tālāk viņš neatceras. Skolotāja stundā bija klāt. Redzēja taisno sitienu pa degunu. Viņš negāja palīgā, viņš aizgāja un tālāk neredzēja. Neatceras vai spēle tika apstādināta;

- ar liecinieces /pers. R/ liecībām sniegtām tiesas sēdē, ka sporta stundas laikā pienāca /pers.D/ un pajautāja, vai /pers.D/ var iet pie ārsta. Viņa prasīja, kas notika, /pers.D/ teica: "man iesita /pers.B/". /pers.D/ aizgāja no stundas, līdz stundas beigām /pers.D/ vairs nebija. Pēc tam kaut kādu laiku /pers.D/bija atbrīvots no sporta nodarbības. Viņa uzzināja, ka /pers.D/ ir salauzts deguns. Citi bērni par notikušo nestāstīja. Viņiem katrā stundā zālē atrodas 2 klases. Klases ir lielas. Viņi dala meitenes ar vienu pasniedzēju un zēni ar viņu. Stundas laikā bija zālē, bet mirkli viņa neredzēja, viņa bija aizgriezusies, viņa nesēž vienā punktā, viņa pārvietojas pa zāli. Klases ir lielas, tāpēc varētu būt, ka zēni tiek sadalīti pat 3-4 komandas. Vienā komandā ir no pieciem līdz sešiem zēniem. Vārti ir mazi, spēlē uz pus zāli. Bija divi vārti, viena futbola zāle. Zēni ir sadalīti pa komandām, spēlē 2 komandas, pārējie sēž, vai kaut ko dara. Puse ir malā un futbols notiek tikai starp 2 komandām. Brīdi, kad notika konflikts neredzēja. Par to, ka nodarīti miesas bojājumi tika sastādīts akts, akts ir pie medmāsas, viņa tur parakstījās. Uzreiz viņai nepateica, ka ir salauzts, jo medmāsa skolā nevar uzstādīt diagnozi, to viņa uzzināja, kad /pers.D/s aizgāja pie ārsta. /pers.D/ uzreiz aizgāja pie medmāsas. Tālāk viņa nezina, vai izsauca ātro neatliekamo medicīnisko palīdzību vai brauca pats. Skolā ir tikai medmāsa. Viņa stundās atradās vienmēr;

- ar telefonogrammu, no kuras redzams, ka 2015.gada 1.aprīlī uz Bērnu pilsētas slimnīcu nogādāja /pers. D/, trauma gūta Rīgas 67.vidusskolā, diagnoze: galvas sasitums, deguna sasitums (lietas 2.lapa);

- ar 2015.gada 2.aprīļa iesnieguma protokolu, no kura redzams, ka /pers. S/ dēls /pers. D/ mācās 8.A klasē /skolas/ vidusskolā. 2015.gada 1.aprīlī fizkultūras stundā apmēram plkst.13.00 /pers. B/ no 8.B klases bez iemesla iesita viņas dēlam, kā rezultātā dēls saņēma galvas un deguna sasitumus. Lūdz uzsākt krimināllietu un nozīmēt tiesu-medicīnisko ekspertīzi (lietas 3.lapa, tulkojums lietas 4.lapa);

- ar 2015.gada 11.jūnija apskates protokolu, no kura redzams, ka tika veikta notikuma vietas Parādes ielā 5, Rīgā esošās sporta zāles apskate. Sporta zālē pa kreisi atrodas lielie vārti. Sporta zālē pa kreisi pie sienas atrodas koka sols. Tālāk ir redzami mazi vārti. Ieejai pretī pie sienas atrodas lielie vārti. Pa labi atrodas mazie vārti (lietas 7.lapa);

- ar plānu - shēmu, no kuras redzams, ka tiek apskatīta notikuma vieta Rīgā, Parādes ielā 5, sporta zāle (lietas 8.lapa);

- ar plānu - shēmu, no kuras redzama notikuma vieta Rīgā, Parādes ielā 5, sporta zāle (lietas 19.lapa, tulkojums lietas 20.lapa);

- ar 2015.gada 6.augusta lēmumu par papildus tiesu medicīniskās ekspertīzes noteikšanu, no kura redzams, ka nolemts noteikt krimināllietā tiesu medicīnisko ekspertīzi /pers. D/ (lietas 27.lapa);

- ar eksperta atzinumu Nr.24-2340, no kura redzams, ka /pers. D/ konstatēti šādi miesas bojājumi - galvas sasitums ar galvas smadzeņu satricinājumu, deguna kaulu lūzumu, kuri varēja rasties 2015.gada 1.aprīlī cietu - trulu priekšmetu traumatiskas iedarbības rezultātā lēmumā, cietušā un medicīnas dokumentos norādītajos apstākļos. Konstatētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kuri izraisīja īslaicīgus veselības traucējumus no 7 līdz 21 dienai. Ārstēšanās ilgums virs 21 dienas pie miesas bojājumu smaguma pakāpes noteikšanas netiek ņemts vērā, jo tam nav objektīva klīniska pamatojuma, kā arī tas neatbilst traumas raksturojumam, bet balstās tikai uz /pers. D/ subjektīvām sūdzībām. Saskaņā ar grozījumiem likumā „Par Krimināllikuma spēkā stāšanos un piemērošanas kārtību" 3.pielikuma 5.punktu - nosakot miesas bojājumu smaguma pakāpi, eksperts vadās tikai pēc objektīviem datiem, neņemot vērā visu pārejošas darbnespējas laiku, ja tas nav pamatots ar miesas bojājumu raksturu, un 3.pielikuma 6.punktu - agrāko saslimšanu paasināšanos pēc miesas bojājumu nodarīšanas, kā arī miesas bojājumu komplikācijas, kas radušās gadījuma apstākļu, organisma individuālo īpatnību vai ārstēšanas kļūdu rezultātā, nav paši par sevi pamats miesas bojājuma smaguma pakāpes paaugstināšanai (lietas 28.-29.lapa);

- ar 2015.gada 10.aprīļa /skolas/ vidusskolas pieprasījumu, no kura redzams, ka Rīgas Kurzemes iecirknis lūdza veikt pārrunas ar nepilngadīgo /pers. B/ un nepilngadīgo /pers. D/ (lietas 31.lapa).

Izvērtējot lietā savāktos un tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. B/ vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā, pierādīta pilnībā.

Minētie pierādījumi veido vienotu un loģisku pierādījumu virkni, kas pilnībā apstiprina /pers. B/ inkriminēto darbību izdarīšanu. Pierādījumi iegūti pirmstiesas procesa laikā un pārbaudīti tiesas sēdē, ievērojot Kriminālprocesa likuma prasības, tiesai nav pamata apšaubīt pierādījumu ticamību, attiecināmību un pieļaujamību.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais savu vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā neatzina, /pers. B/ vaina pilnībā pierādīta ar cietušā un liecinieku /pers. K/, /pers. P/, /pers. R/ sniegtajām liecībām par notikuma apstākļiem un ar pārējiem lietā esošiem, tiesas sēdē pārbaudītiem un spriedumā analizētiem pierādījumiem, kur visi uzskaitītie pierādījumi veido noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas kopainu.

Tiesas sēdē apsūdzētais liecināja, ka nesita cietušajam.

Apsūdzētā liecības tiesa vērtē kā pašaizstāvības versiju un mēģinājumu izvairīties no atbildības par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu. Apsūdzētā liecības tiesa vērtē kā ticamas tikai tādā apjomā, ciktāl tās apstiprinās ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Cietušais/pers. D/ tiesas sēdē liecināja, ka viņš /pers. B/ atgrūda, pēc kā /pers. B/ izdarīja sitienu, sporta skolotāja bija klāt fizkultūras stundā, viņš informēja skolotāju par notikušo un aizgāja pie medmāsas.

Liecinieks /pers. K/ tiesas sēdē liecināja, ka /pers. Z//pers. A0/ pagrūda, tad /pers.B/ ļoti sadusmojās un iesita /pers.D/pa seju, pašu mirkli, kad notika sitiens neredzēja, bet redzēja atvēzienu ar roku. Pēc tā /pers.D/izgāja no zāles, bet /pers.B/turpināja spēlēt futbolu.

Liecinieks /pers. P/ tiesas sēdē liecināja, ka/pers.D/ pagrūda /pers.B/, /pers.B/iesita /pers.D/ pa degunu, salauza degunu, /pers.D/ bija smadzeņu satricinājums, apmēram mēnesi /pers.D/ nebija skolā. Redzēja sitienu pa degunu.

Lieciniece /pers. R/ tiesas sēdē liecināja, ka sporta stundas laikā pienāca /pers.D/s un pajautāja, vai var iet pie ārsta, jo viņam iesita /pers.B/. Brīdi, kad notika konflikts, neredzēja.

Cietušā/pers. D/ un liecinieku /pers. K/, /pers. P/, /pers. R/ tiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības par notikuma apstākļiem ir konsekventas, saskanīgas un loģiskas, kurām tiesai nav pamats neticēt, jo tās apstiprinās arī ar pārējiem lietā esošiem, tiesas sēdē pārbaudītiem un spriedumā analizētiem pierādījumiem, kur visi uzskaitītie pierādījumi veido noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas kopainu.

Vērtējot cietušā /pers. D/ un liecinieku /pers. K/, /pers. P/, /pers. R/ liecības, tiesa secina, ka tās apstiprina to, ka 2015.gada 1.aprīlī ap plkst.13.00 fizkultūras stundas laikā /skolas/ vidusskolas sporta zālē, /adrese/, futbola spēles laikā, pēc tam, kad /pers. D/ atsita /pers. B/ raidīto bumbu un /pers. B/ atgrūda no vārtsarga laukuma, /pers. B/ par to sadusmojās un ar dūri vienu reizi iesita /pers. D/ pa seju deguna rajonā.

No eksperta atzinuma Nr.24-2340 redzams, ka /pers. D/ konstatēti šādi miesas bojājumi - galvas sasitums ar galvas smadzeņu satricinājumu, deguna kaulu lūzumu, kuri varēja rasties 2015.gada 1.aprīlī cietu - trulu priekšmetu traumatiskas iedarbības rezultātā lēmumā, cietušā un medicīnas dokumentos norādītajos apstākļos. Konstatētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kuri izraisīja īslaicīgus veselības traucējumus no 7 līdz 21 dienai.

Tiesa secina, ka /pers. D/ konstatēts galvas sasitums ar galvas smadzeņu satricinājumu un deguna kaula lūzums, konstatētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kuri izraisīja īslaicīgus veselības traucējumus no 7 līdz 21 dienai un kuri ir tiešā cēloniskā sakarā ar /pers. B/ izdarīto sitienu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ liecināja, ka pirmstiesas izmeklēšanas laikā izmeklētāja piespieda viņu apmelot sevi un atzīt savu vainu, kā arī /pers. B/ likumiskais pārstāvis /pers. AA/ tiesas sēdē paskaidroja, ka policijas darbinieks viņu morāli un psihiski apstrādāja un iebiedēja.

Tiesa konstatē, ka nav iesniegti pierādījumi, kas varētu būt par pamatu ticēt, ka policijas darbinieki izdarīja spiedienu uz /pers. B/ un viņa likumisko pārstāvi, kad apsūdzētais sniedza liecības pirmstiesas izmeklēšanā.

Liecinieks/pers. AB/ tiesas sēdē liecināja, ka sporta stundā spēlēja futbolu. Beidza spēli un apsēdās uz sola paskatīties. Viņš redzēja, kā /pers.D/tgrūda /pers.B/, spēle turpinājās, bet pēc kaut kāda laika /pers.D/izgāja no zāles. /pers.D/ miesas bojājumus viņš neredzēja. Starp grūdienu un iešanu prom nekas vairāk starp /pers.D/ un /pers.B/nenotika. Sporta stundā skolotāja piedalījās, bet incidenta brīdī skolotāju viņš neredzēja. To, ka/pers.D/ ir pārsists deguns viņš uzzināja no /pers.D/ klases biedriem.

Liecinieks/pers. AC/ tiesas sēdē liecināja, ka spēles laikā viņš sēdēja uz sola un skatījās spēli. /pers.D/ paņēma bumbu un izmeta to no vārtiem, pēc tam atgrūda /pers.B/ar rokām. /pers.B/nekā nereaģēja un spēle turpinājās. /pers.D/ pēc kaut kāda laika vienkārši izgāja no zāles.

/pers. B/ likumiskais pārstāvis /pers. AA/ tiesas sēdē paskaidroja, ka nebija dzirdējis par kautiņu skolā. Viņam pazīstamie bērni un viņa bērns teica, ka/pers.D/ kliedzis uz /pers.B/, draudējis iesēdināt /pers.B/cietumā, ka /pers.B//pers.D/ tagad ir parādā naudu. /pers.B/teica, ka viņiem bija konflikta situācija, jo /pers.D/ iesaistīja savus klasesbiedrus spaisa smēķēšanā, bet /pers.B//pers.D/ norobežoja šīs darbības. Katru dienu viņš redzēja /pers.D/uz ielas, stadionā, kur staigā visi viņu bērni, /pers.D/ nebija neviena miesas bojājuma. Uzskata, ka /pers.K/un /pers.R/sniedza nepatiesas liecības.

Tiesa vērtē kritiski liecinieku /pers. AD/, /pers. AE/ tiesas sēdē sniegtās liecības, ka /pers. B/ nesita /pers. D/, un /pers. B/ likumiskā pārstāvja /pers. AA/ tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, ka /pers. D/ apmelo /pers. B/ un liecinieki /pers.K/un /pers.R/sniedza nepatiesas liecības. Tiesa uzskata, ka tādā veidā liecinieki mēģina uzlabot sava drauga situāciju un likumiskais pārstāvis aizstāv savu bērnu.

Liecinieku/pers. AB/ un /pers. AE/ norādītais, ka /pers. B/ nesita /pers. D/, ir pretrunā ar lietā savāktajiem pierādījumiem.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā liecību maiņa ir vērtējama kā izvairīšanās no atbildības un soda.

Vērtējot cietušā /pers. D/ un liecinieku /pers. K/, /pers. P/, /pers. R/ liecības, ekspertīzes atzinumu, tiesa secina, ka cietušajam un lieciniekiem /pers. K/, /pers. P/, /pers. R/ nav ieinteresētība apmelot apsūdzēto.

Tiesas izmeklēšanas laikā netika noskaidroti tādi apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt cietušā /pers. D/ un liecinieku /pers. K/, /pers. P/, /pers. R/ liecību objektivitāti.

Novērtējot tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka apsūdzība ir apstiprinājusies un tajā izklāstītā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas secība ir pierādīta.

Apsūdzētā vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā ir pierādīta ar visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta nosacījumiem tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētā personību, kā arī atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, tiesa konstatē, ka /pers. B/ dzimis /datums/, Latvijas Republikas pilsonis (lietas 76.lapa), mācās Rīgas 3.arodvidusskolā, neprecējies, apgādībā personu nav (lietas 73.lapa tulkojums lietas 74.lapa), no /skolas/ vidusskolas raksturots negatīvi (lietas 52.lapa), VSIA „Bērnu klīniskā universitātes slimnīca" novietnē Gaiļezerā Psihiskās veselības aprūpes ambulatorā nodaļā datu par psihisko saslimšanu nav (lietas 54.lapa), deklarētā dzīvesvieta /adrese A/ (lietas 77.lapa), Rīgas sociālā dienesta redzeslokā ģimene iepriekš nav bijusi (lietas 56.lapa), Rīgas Sociālā dienesta Pārdaugavas rajona nodaļas teritoriālais centrs Bolderāja klienta apsekošana dzīvesvietā Nr.06-11/421/16 apsekošanas brīdī konstatēts, ka bērnam nodrošinātas pamatvajadzības pilnvērtīgai augšanai un attīstībai (lietas 57.lapa), iepriekš krimināli nav sodīts (lietas 78.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu /pers. B/ ir izdarījis mazāk smagu noziegumu.

Apsūdzētā atbildību mīkstinošie un atbildību pastiprinošie apstākļi nav konstatēti.

Tiesa, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētā personību un attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, atzīst, ka, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi, kas ir, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu

nodarījumu izdarīšanas, uzskata, ka apsūdzētajam nosakāms piespiedu darbs.

Tiesa uzskata, ka šāds sods ir atbilstošs gan izdarītajam nodarījumam, gan arī apsūdzētā personībai.

/pers. B/ šajā kriminālprocesā nav piemērots drošības līdzeklis.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ cietušā /pers. D/ likumiskās pārstāves /pers. S/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 60,00 (sešdesmit euro) neatzina.

No izraksta no ambulatorā pacienta medicīniskās kartes redzams, ka /pers. D/ veselības stāvokļa dēļ tika izrakstītas receptes medikamentu iegādei.

Tiesa atzīst, ka kaitējuma kompensācijas apmērs ir pamatots, zaudējumi cietušajam radušies apsūdzētā darbību rezultātā un nav atlīdzināti, tādēļ kaitējuma kompensācijas pieteikums apmierināms pieteiktajā apmērā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ cietušā /pers. D/ likumiskās pārstāves /pers. S/ pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju EUR 1000,00 (vienu tūkstoti euro) neatzina.

Zaudējumu atlīdzības pienākumu nosaka Civillikuma 1779.pants, kur paredzēts, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumu, ko tas ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Zaudējumi cietušajam radušies apsūdzētā darbību rezultātā.

Kriminālprocesa likuma 22.pants paredz, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo, aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 350.pantā noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.pantu kompensācijas apmēru nosaka tiesa, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru, noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, psihiskas traumas.

Civillikuma 1635.pants paredz, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Ar morālo kaitējumu tiek saprastas fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisku tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai pret nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morāls kaitējums. Kompensācijas apmērs ir atkarīgs no aizskāruma veida, intensitātes un apdraudējuma nopietnības, kaitējuma smaguma pakāpes un ilguma. Mantiskai kompensācijai par nemantisku kaitējumu jāsniedz cietušajai personai gandarījums, tas ir, jādod pilna kompensācija par pārdzīvotām sāpēm un ciešanām. Apsūdzētā mantiskais stāvoklis morālā kaitējuma kompensācijas apmēra noteikšanā nav noteicošais un galvenais vērtējamais apstāklis. Vienlaikus kompensācijas summai jābūt sabalansētai ar vidējo ekonomiskās attīstības līmeni, tā nedrīkst kalpot par peļņas avotu.

Apsūdzētā noziedzīgās rīcības rezultātā cietušajam nodarīti viegli miesas bojājumi un līdz ar to pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums un nekādi papildus pierādījumi tam nav nepieciešami.

Tiesa uzskata, ka cietušajam ir jāsaņem no apsūdzētā kompensācija par pārdzīvotajām sāpēm un ciešanām, cietušais četras nedēļas kavēja skolu, nevarēja kārtot valsts eksāmenus, vēl šobrīd, uztraukuma laikā apjūk, paaugstinās asinsspiediens, var zaudēt samaņu.

Tiesa atzīst, ka cietušā uzturētā morālā kaitējuma kompensācija 1000 EUR apmērā apmierināma. Tiesas ieskatā šāds morālā kaitējuma kompensācijas apmērs atbilst gan pret cietušo vērstā nozieguma smagumam un raksturam, gan nodarītajām fiziskajām ciešanām un morālā aizskāruma dziļumam, kā arī atbilst tiesu praksei.

Pirmstiesas procesā nepilngadīgo /pers. B/ aizstāvēja zvērināts advokāts H.Narbuts. Par darbu pirmstiesas procesā aizstāvim H.Narbutam no valsts budžeta līdzekļiem izmaksāta atlīdzība EUR 80,00 (lietas 122.lapa). Tiesa uzskata, ka procesuālie izdevumi ir piedzenami valsts ienākumos no apsūdzētā /pers. B/ subsidiāri ar /pers. AA/, kā to paredz Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmā daļa.

Tiesas procesā nepilngadīgo apsūdzēto /pers. B/ aizstāvēja zvērināta advokāte E.Ose, kura iesniedza paziņojumu par valsts nodrošinātas juridiskās palīdzības sniegšanu iztiesāšanas laikā, un no valsts budžeta līdzekļiem viņai izmaksājama atlīdzība EUR 70,00 apmērā. Tiesa uzskata, ka procesuālie izdevumi ir piedzenami valsts ienākumos no apsūdzētā /pers. B/ subsidiāri ar /pers. AA/, kā to paredz Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmā daļa.

Tiesas procesā nepilngadīgo apsūdzēto /pers. B/ aizstāvēja zvērināta advokāte B.Kelle, kura iesniedza paziņojumu par valsts nodrošinātas juridiskās palīdzības sniegšanu iztiesāšanas laikā, un no valsts budžeta līdzekļiem viņai izmaksājama atlīdzība EUR 260,00 apmērā. Tiesa uzskata, ka procesuālie izdevumi ir piedzenami valsts ienākumos no apsūdzētā /pers. B/ subsidiāri ar /pers. AA/, kā to paredz Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmā daļa.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu /pers. B/ uzliekams par pienākumu 10 (desmit) darba dienu laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas pieteikties Valsts probācijas dienestā soda izciešanai.

Pamatojoties uz augstāk minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529., 530.pantu, tiesa

**nosprieda:**

atzīt /pers. B/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 50 (piecdesmit) stundām.

Apmierināt cietušā /pers. D/ likumiskās pārstāves /pers. S/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju un piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, subsidiāri ar /pers. AA/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. S/ materiālā kaitējuma kompensāciju 60,00 EUR (sešdesmit euro) apmērā.

Apmierināt cietušā /pers. D/ likumiskās pārstāves /pers. S/ pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju un piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, subsidiāri ar /pers. AA/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. D/ morālā kaitējuma kompensāciju 1000,00 EUR (vienu tūkstoti euro) apmērā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, subsidiāri ar /pers. AA/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos procesuālos izdevumus 410,00 EUR (četri simti desmit euro,) apmērā par zvērinātu advokātu juridiskās palīdzības sniegšanu.

Noteikt 30 (trīsdesmit) dienu termiņu pēc sprieduma spēkā stāšanās, sprieduma labprātīgai izpildei daļā par procesuālo izdevumu samaksu.

Procesuālie izdevumi ieskaitāmi valsts budžetā: kontā Nr. LV68TREL1060001239300, saņēmējs NMR 90000050138, PVN reģ. Nr. LV90000050138, saņēmēja iestāde Valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: spriedums krimināllietā Nr.11096072215. Procesuālo izdevumu samaksas apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

/pers. B/, saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu, 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas

jāpiesakās Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā, Rīgā, Lomonosova ielā 9, piespriestā soda izciešanai.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Prokurors, apsūdzētais, cietušais vai aizstāvis 10 (desmit) dienu laikā no 2017.gada 30.jūnija var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Ja lietā tiek sagatavots pilnais spriedums, to var pārsūdzēt vai protestēt 10 (desmit) dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums pieejams 2017.gada 22.augustā.

Tiesnese I.Andžāne